

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Asan/10/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200379
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200379.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: R. - Autodoprava, 032 34 Liptovská Porúbka 256, IČO: 30 518 491, zastúpený advokátom: JUDr. Jiří Martaus, so sídlom Ul. 1. mája 113/19, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2016/32460, UPS/US1/OK2/KON/2016/68, zo dňa 24.02.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 21S/76/2016-56 zo dňa 22. februára 2017, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/76/2016-56, zo dňa 22. februára 2017 z r u š u j e a v e c m u v r á c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 21S/76/2016-56 zo dňa 22. februára 2017 rozhodnutie žalovaného Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. UPS/US1/OK2/KON/2016/68 zo dňa 24.02.2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal nárok proti žalovanému na úplnú náhradu dôvodne uplatnených trov konania.

2. Z predloženého administratívneho spisu žalovaného krajský súd zistil, že prvostupňový správny orgán vykonal dňa 24.11.2015 v čase od 11:15 hod. kontrolu dodržiavania zákona č. 82/2005 Z. z. v kontrolovanom subjekte R. O. - Autodoprava, Liptovská Porúbka č. 256, na prevádzke žalobcu - Penzión O., B., za kontrolované obdobie od 01.01.2015 do 24.11.2015. Výsledkom inšpekcie práce bol protokol o výsledku kontroly podľa § 13 ods. 1 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov. V bode preukázaného kontrolného zistenia je uvedené, že dňa 24.11.2015 v čase o 11:15 hod. bola v kontrolovanom subjekte vykonaná kontrola nelegálnej práce a nelegálneho

zamestnávania. V mieste výkonu kontroly boli skontrolované dve osoby nachádzajúce sa na pracovisku. Zamestnanec E. T., vykonával prácu pre zamestnávateľa ako kuchár v penzióne na základe pracovnej zmluvy zo dňa 28.08.2015 a bol riadne prihlásený do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia v sociálnej poisťovni, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca v zmysle § 231 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Zamestnankyňa R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, vykonávala prácu pre zamestnávateľa pri obsluhovaní a inkasovaní zákazníkov na základe dohody o pracovnej činnosti zo dňa 23.11.2015, pričom prácu v zmysle dohody začala vykonávať dňa 23.11.2015 a nebola v čase výkonu kontroly prihlásená do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia v sociálnej poisťovni, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca v zmysle § 231 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Zamestnávateľ zamestnankyňu prihlásil do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia v sociálnej poisťovni elektronickou prihláškou počas výkonu kontroly, t. j. 24.11.2015 o 11:36 hod. s dátumom vzniku poistenia 25.11.2015. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. LM1/RK/2016/27/13725 zo dňa 20.01.2016 rozhodol tak, že účastníkovi konania R. O. - Autodoprava, Liptovská Porúba č. 256, IČO: XX XXX XXX uložil na základe § 68a ods. 1 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z. za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. nelegálne zamestnávanie jednej osoby - R. N., s ktorou mal založený pracovnoprávny vzťah a oznamovaciu povinnosť podľa § 231 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení voči sociálnej poisťovni si splnil až následne počas vykonávania kontroly dňa 24.11.2015 o 11:36 hod.. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodoval žalovaný rozhodnutím č. k. 2016/32460, UPS/US1/OK2/KON/2016/68 zo dňa 24.02.2016, ktorý potvrdil prvostupňové rozhodnutie a odvolanie účastníka zamietol.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 3 ods. 2, v § 2 ods. 2 písm. b/ a súčasne v intenciách zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 231 ods. 1 písm. b/ bod 1, postupom podľa ustanovení tretej časti druhej hlavy Správneho súdneho poriadku (ďalej aj S.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná, a preto napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d/ S.s.p..

4. Krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku, ktorou žalobca namietal, že zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní má odhaliť také prípady, keď medzi zamestnávateľom a zamestnancom neexistuje pracovný vzťah založený pracovnou zmluvou alebo dohodou a zamestnávateľ neprihlási zamestnanca do sociálnej poisťovne, aby sa vyhol plateniu poistného. Konštatoval, že v danom prípade prvostupňový správny orgán uložil pokutu vo výške 2.000,- Eur na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, nakoľko bolo preukázané, že išlo o nelegálne zamestnávanie jednej fyzickej osoby, a preto rozhodnutie ako aj postup prvostupňového správneho orgánu a žalovaného boli v súlade so zákonom. Dal do pozornosti, že tzv. zmiešané správne delikty fyzických osôb - podnikateľov sa v zmysle teórie správneho práva neviažu na zavinenie. Podnikajúca fyzická osoba je za tento delikt objektívne zodpovedná, pričom súčasná právna úprava takmer vôbec neumožňuje zbaviť sa čo i len čiastočnej zodpovednosti zaň, pretože prevažne neupravuje všeobecno-liberačné dôvody. Z uvedeného vyplýva záver, že fyzická osoba - podnikateľ zodpovedá výlučne za spôsobený protiprávny stav bez ohľadu na zavinenie.

5. Správny súd konštatoval, že v danom prípade boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky na naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu ustanovené v § 68a ods. 1 písm. b/ zákona o službách zamestnanosti. Žalobca porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, pričom mu za toto porušenie bolo možné uložiť pokutu od 2.000,- Eur do 200.000,- Eur. V danom prípade bola žalobcovi uložená pokuta 2.000,- Eur, pretože bolo zistené, že sa jednalo o jeho prvé takéto pochybenie, ako zamestnávateľa a zamestnaná bola jedna fyzická osoba.

6. Podľa názoru krajského súdu nedostatočná špecifikácia skutkovej podstaty správneho deliktu v

rozhodnutiach správnych orgánov zapríčinila ich nepreskúmateľnosť, pričom nedostatočnú špecifikáciu treba považovať za podstatnú vadu v konaní. Tento záver vyplýva aj priamo z ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku. I napriek tomu, že rozhodnutia správnych orgánov sú založené na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, sú nepreskúmateľné vo vzťahu k výroku a odôvodneniu napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd žalobu vyhodnotil ako dôvodnú, a preto napadnuté rozhodnutie zrušil podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d/ S.s.p.

7. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol pri aplikácii § 167 ods. 1 S.s.p a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, z dôvodu, že žalobca mal vo veci úspech.

II.

Kasačná sťažnosť žalovaného

8. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalovaný kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/76/2016-56 zo dňa 22. februára 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania vrátane kasačného konania.

9. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalovaný namietal, že krajský súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1, písm. g/ S.s.p.) a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 440 ods. 1 písm. i/ S.s.p.)

10. Žalovaný skonštatoval, že v prejednávanej veci bolo nesporné, preukázané a uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia, potvrdenom výrokom druhostupňového rozhodnutia, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš uložil žalobcovi pokutu vo výške 2 000,- Eur podľa ust. § 68a ods. 1 písm. b/ zákona o službách zamestnanosti za zavinené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2, v nadväznosti na ust. § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že dňa 24.11.2015, v čase od 11.15 hod. na svojej prevádzkarni, v „Penzióne O.“, na adrese LW., nelegálne zamestnával jednu osobu p. R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX.

11. Mal za to, že obe správne rozhodnutia spĺňajú náležitosti rozhodnutia uvedené v ust. § 47 a ust. § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Rozhodnutia obsahujú výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. V odôvodnení rozhodnutí správne orgány uviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. V oboch rozhodnutiach je náležite opísaný skutok, ktorý bol dôvodom pre vydanie rozhodnutia s uvedením dôkazov a ich hodnotením, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia.

12. Podľa žalovaného obe rozhodnutia správnych orgánov sú preskúmateľné vo vzťahu k výroku aj k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia a spĺňajú zákonné požiadavky (formálne aj obsahové) podľa zák. č. 71/1967 Zb. a nie je zákonný dôvod na ich zrušenie.

13. Žalovaný ďalej namietal, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR vo veciach správnych, aplikovateľnú na tento prípad, bez akéhokoľvek odôvodnenia tohto odklonu v rozsudku. Žalovaný už vo svojom vyjadrení k žalobe poukazoval v bode III. vyjadrenia na ust. § 249 ods. 2 O.s.p. ako aj na ustálenú judikatúru judikát R 122/2003.

14. Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Sž 98/102/02 zverejnené pod č. R 122/2003) vyplýva, že „k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle ust. § 250i ods. 3 O.s.p. môže viesť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia a

rozhodnutie sa nezrušuje len preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka., Žalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 465/2015-20 zo dňa 22. septembra 2015, v ktorom je uvedené stanovisko najvyššieho súdu, ktoré je v zhode s názorom Ústavného súdu SR uvedenom v predmetnom uznesení z ktorého citoval (...) ustanovenie § 250i ods. 3 O.s.p. jasne zakladá prekážku, účelom ktorej je zabrániť zrušovaniu rozhodnutí správnych orgánov zo strany správnych súdov, ktoré sú po hmotnoprávnej stránke nezvratné, t.j. ich zmenu nemožno dosiahnuť opakovaním procesu pre vady správneho konania. Neznamená to však, že správne orgány nemusia rešpektovať základné zásady správneho konania, medzi ktoré nepochybne patrí zásada súčinnosti správneho orgánu a účastníkov konania, avšak pokiaľ porušenie tejto zásady nemá, tak ako v danom prípade, vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, smerovalo by zrušenie napadnutého rozhodnutia čisto formalistickému zopakovaniu správneho konania.

15. Žalovaný taktiež poukázal na publikovanú judikatúru, a to rozhodnutie č. 103/2011 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 6/2011, podľa ktorého, „formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre účastníka, vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech“ (Uznesenie NS SR z 20.05.2010, sp. zn. 8Sžh 1/2010) ako i rozsudok NS SR 6Sžo/43/2014 zo dňa 27. mája 2015, v ktorom senát NS SR odkázal na rozhodnutie R 103/2011, v zmysle ktorého neúčelné a nevhodné formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania a zároveň poukázal na skutočnosť, že „samotný formálny priebeh konania o rozklade by nepredstavoval pre žalobcu ako účastníka správneho konania reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, ako aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania poukazom na to, že súd aj správny orgán musia zásadu zisťovania skutočného stavu veci uplatňovať súčasne so zásadou hospodárnosti tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania a aby sa neprímerane nezvyšovali náklady konania. Iný výklad zákona by smeroval len k formálnemu zopakovaniu konania o rozklade bez toho, aby umožňovalo účastníkovi konania reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore aj so zásadou hospodárnosti správneho konania, ustanovenej v § 3 ods. 3 správneho poriadku.“

16. Záverom žalovaný podľa ust. § 447 S.s.p. v prípade, že kasačný súd bude zastávať názor, že podaná kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, pretože nemožno aplikovať § 446 ods. 2 písm. c/ S.s.p. z dôvodu, že sa nejedná o žalobu vo veciach správneho trestania, ale sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach v zmysle ust. § 199 ods. 1 písm. c/ a d) S.s.p. a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, navrhol, aby súd uznesením priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

III.

Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti žalovaného

17. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného písomne nevyjadril.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

18. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol

zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

20. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok krajského súdu v Žiline č. k. 21S/76/2016-56 zo dňa 22. februára 2017, ktorým rozhodnutie žalovaného Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. UPS/US1/OK2/KON/2016/68 z 24.02.2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Predmetom preskumavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/OK2/KON/2016/68 z 24.02.2016, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie č. LM1/RK/2016/27/13725 zo dňa 20.01.2016. Uvedeným rozhodnutím Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš žalobcovi uložil administratívnu sankciu za porušenie právnej povinnosti uloženej mu v zákone o nelegálnom zamestnávaní.

22. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku krajského súdu najvyšší súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

23. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 S.s.p.)

24. Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. (§ 5 ods. 2 S.s.p.)

25. Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. (§ 177 ods. 1 S.s.p.)

26. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

27. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky na naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu ustanovené v § 68a ods. 1 písm. b/ zákona o službách zamestnanosti. Žalobca porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, pričom mu za toto porušenie bola uložená pokuta vo výške 2000,- Eur, pretože bolo zistené, že sa jednalo o jeho prvé takéto pochybenie ako zamestnávateľa a zamestnaná bola jedna fyzická osoba.

28. S uvedeným sa stotožňuje aj kasačný súd, pričom poukazuje na skutkové okolnosti daného prípadu, ktoré jednoznačne preukazujú porušenie žalobcovej povinnosti vyplývajúcej mu z ust. § 231 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení.

29. Dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného zo strany krajského súdu bola nedostatočná špecifikácia skutkovej podstaty správneho deliktu v rozhodnutiach správnych orgánov, ktorá zapríčinila ich nepreskúmateľnosť a uvedené vyhodnotil ako podstatnú vadu v konaní.

30. Kasačný súd poukazuje na to, že právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje napr. zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúce zaradenie medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvozené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

31. Nepochybne vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o priestupku, resp. o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním a tento záver má oporu priamo v ustanovení § 47 ods. 2 správneho poriadku. Taktiež je potrebné uviesť, že záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie príslušného priestupku, resp. správneho deliktu z hľadiska vecného, časového a miestneho plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky, pretože i na rozhodovanie o priestupkoch, resp. správnych deliktoch je potrebné aplikovať požiadavky článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Z článku 6 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že veci priestupkové a taktiež veci správnych deliktov je potrebné považovať v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry za veci, ktoré majú charakter konania o trestnom obvinení. Vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem „veci trestného charakteru“ musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru. Zákonná úprava je jednoznačná napr. pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných k tomu, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. U priestupkov je obdobná právna úprava a výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Pri iných správnych deliktoch takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia v právnej úprave nie je a odkazuje tu len na správny poriadok (§ 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.), teda vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Požiadavka presne vymedziť vo výrokovvej časti za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to predovšetkým z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok ako i pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej.

32. Podľa ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

33. V predmetnej veci bola žalobcovi uložená pokuta v zmysle ust. § 68a ods. 1 písm. b/ zákona č. 5/2008 Z. z. vo výške 2 000,- Eur za zavinené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci, ku ktorému došlo tak, že žalobca v čase výkonu kontroly dňa 24.11.2015 nelegálne zamestnával jednu osobu: R..

34. V preskúmvanej veci má však kasačný súd napriek vyššie uvedenému za to, že nedostatočná

špecifikácia skutkovej podstaty správneho deliktu, kedy správne orgány opomenuli uviesť vo výroku v nadväznosti na ktoré ustanovenie zákona č. 82/2005 Z.z. došlo zo strany žalobcu k porušeniu zákazu nelegálneho zamestnávania, je len formálnou vadou, ktorá sama o sebe nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Táto vada nespôsobuje takú nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia, ktorá by mala za následok jeho nepreskúmateľnosť.

35. Zo skutkových okolností daného prípadu je nad všetku pochybnosť zrejmé, že vykonanou kontrolou bolo zistené porušenie ust. § 3 ods. 2 zák. č. 82/2005 Z. z. tým, že žalobca nelegálne zamestnával jednu osobu a to R. N., s ktorou mal založený pracovnoprávny vzťah a oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni si splnil až následne počas vykonávania kontroly dňa 24.11.2015 o 11.36 hod., avšak s dátumom vzniku poistenia dňa 25.11.2015, pričom postupoval v rozpore s ust. § 2 ods. 2 písm. b/ zák. č. 82/2005 Z. z.. Formálne zopakovanie procesu za účelom doplnenia krajským súdom vytýkaných skutočností by neprinieslo pre žalobcu vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Napokon aj samotný žalobca v žalobe o.i. namietal formálne nedostatky v právnej kvalifikácii ako aj v skutkovej vete.

36. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie R 122/2003, podľa ktorého sa rozhodnutie nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

37. Vo vzťahu k návrhu žalovaného na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, kasačný súd nepovažoval za potrebné osobitne rozhodovať o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti a to z toho dôvodu, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti nastupuje priamo zo zákona, nakoľko predmetom konania pred kasačným súdom bolo preskúmanie rozhodnutia vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania.

38. Vzhľadom na uvedené považoval kasačný súd kasačné námietky žalovaného za dôvodné, a preto poukazom na ust. § 462 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, že rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

39. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v súlade s právnym názorom kasačného súdu vyjadrením v odôvodnení tohto rozhodnutia.

40. Krajský súd súčasne rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania v súlade s ust. § 467 ods. 3 S.s.p.

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.